

MVCRX06RK2NH
prvotní identifikátor

odbor archivní správy a spisové služby
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-189214-2/AS-2022

Praha 11. prosince 2022

Kancelář prezidenta republiky
Hrad I. nádvoří 1 č. p. 1 Hradčany
119 08 Praha 1

Národní archiv
Archivní 2257/4
149 00 Praha 4

Rozhodnutí MV o odvolání Kanceláře prezidenta republiky
K č. j. KPR2989/2022, NA-2559-12/05-2022

Ministerstvo vnitra – odbor archivní správy a spisové služby, Nad Štolou 936/3, Praha 7, PSČ 170 34, IČO: 00007064 (dále také „odvolací orgán“) jako odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s využitím § 44 písm. c) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AZ“), ve věci odvolání obviněné Kanceláře prezidenta republiky (dále také „obviněná“) se sídlem Hrad I. nádvoří č. p. 1, Praha 1 – Hradčany, PSČ: 119 08, IČO: 48136000, č. j. KPR 2989/2022 ze dne 27. září 2022, kterým napadá rozhodnutí Národního archivu (dále také „správní orgán“) se sídlem Archivní 2257/4, 149 00 Praha 4 – Chodovec, IČO: 70979821, č. j. 2559-12/05-2022 ze dne 13. září 2022, do výroku III., **vydává toto**

rozhodnutí

A. výrok III. rozhodnutí Národního archivu č. j. 2559-12/05-2022 ze dne 13. září 2022

se mění podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu takto:

III. za spáchané přestupky uvedené ve výroku I. a II. projednané ve společném řízení podle § 88 odst. 1 ZOP se Kanceláři prezidenta republiky ukládá podle § 74 odst. 11 písm. b) AZ ve spojení s § 35 písm. b) ZOP a § 46 odst. 1 ZOP, správní trest pokuty ve výši 60.000,- Kč (slovy: šedesát tisíc korun českých). Uloženou pokutu je Kancelář prezidenta republiky povinna uhradit do 30 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Celního úřadu pro hlavní město Prahu u ČNB č. 3754-67724011/0710, variabilní symbol 48136000.

B. v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu **výroky I., II. a IV.** rozhodnutí Národního archivu č. j. 2559-12/05-2022 ze dne 13. září 2022:

se potvrzují.

ODŮVODNĚNÍ

Odvolacímu orgánu bylo dne 7. října 2022 předáno, v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu, stanovisko Národního archivu č. j. NA-2559-14/05-2022 ze dne 5. října 2022 (dále jen „stanovisko“) spolu s odvoláním obviněné Kanceláře prezidenta republiky, IČO: 48136000, č. j. KPR 2989/2022 ze dne 27. září 2022 (dále jen „odvolání“), kterým napadá rozhodnutí Národního archivu č. j. IČO: 70979821, č. j. 2559-12/05-2022 ze dne 13. září 2022 (dále jen „rozhodnutí“). Správní orgán předal společně s odvoláním také spisovou dokumentaci k celému řízení (celkem 44 příloh).

Odvolací orgán považuje odvolání za přípustné a podané v zákonné lhůtě.

Správní orgán neshledal důvody pro zrušení či změnu jím vydaného rozhodnutí ve shodě s § 87 správního řádu. Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZOP“) na základě zaslané spisové dokumentace (tj. přílohy ke stanovisku).

Obviněná se odvolává proti výroku III. rozhodnutí a navrhuje, aby odvolací orgán rozhodl o uložení pokuty v nižší výši, případně aby rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu. Obviněná nezpochybňuje části I. a II. výroku rozhodnutí, to znamená, že si je vědoma své viny a odpovědnosti za spáchané dva přestupky popsané v citovaných částech rozhodnutí.

Dílí změnou výroku III. rozhodnutí, kterou odvolací orgán učinil podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a v souladu s § 90 odst. 3 správního řádu, je doplnění výroku o odkaz na § 88 odst. 1 ZOP. K uvedené změně odvolací orgán uvádí, že výrok I. rozhodnutí obsahuje právní kvalifikaci přestupku neuchování dokumentů vymezeného v ust. § 74 odst. 6 AZ a část II. výroku rozhodnutí se týká přestupku podle § 74 odst. 9 písm. a) AZ o nevykonávání spisové služby v rozporu s § 63 AZ. Výroky I. a II. rozhodnutí se týkají dvou přestupků stejného přestupce – Kanceláře prezidenta republiky. Jedná se o vícečinný souběh jednoho pachatele, který se dopustil dvou skutků, přičemž každý skutek naplnil skutkovou podstatu jiného přestupku ve stejné oblasti veřejné správy, k jejichž projednávání je příslušný týž správní orgán. Na základě uvedeného rozboru je třeba postupovat v souladu s § 88 odst. 1 ZOP a vést s pachatelem společné řízení. Národní archiv vedl společné řízení a tuto skutečnost dokládá správní orgán v odůvodnění rozhodnutí:...“ *Výše uložené sankce, kterou je možné za oba přestupky podle zákona stanovit až do výše 200.000 Kč, resp., s ohledem na projednání dvou přestupků téhož přestupce ve společném řízení, až do výše*

300 000 Kč (viz ust. § 41 odst. 2 ZOP ve spojení s ust. § 74 odst. 12 písm. c/ archivního zákona)...“

Provedená změna výroku III. rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu týkající se doplnění ust. § 88 odst. 1 ZOP je v souladu s komentářem v publikaci L. Jemelka, P. Vetešník. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 2.vyd. Nakladatelství C. H. Beck (dále jen „komentář“). Praha 2020, str. 336: *„S ohledem na to, jak je formulováno ustanovení § 88 odst. 1 („projednají se“) by nemělo být na úvaze správního orgánu, zda společné řízení povede, nebo nikoli, ale správně tak musí učinit povinně. V tom lze spatřovat určitý rozdíl oproti § 140 SpŘ, který v obecné úpravě pro vedení společného řízení předpokládá jeho vedení jako fakultativní.“*

Co se týče samotné výše pokuty, pokuta ve výměře 90 tis. Kč není podle názoru obviněné přiměřená a nezohledňuje dostatečně ani polehčující okolnosti. Obviněná dále namítá, že správní orgán opomenul vyjádřit se k povaze a závažnosti přestupku a dostatečným způsobem nenaplnil princip individualizace trestu.

Z rozhodnutí správního orgánu je patrné, že se správní orgán povahou a závažností přestupku zabýval. Konkrétní úvahy správního orgánu jsou však poněkud zjednodušující. V pojednání o přitěžujících okolnostech se v rozhodnutí prvního stupně zmiňuje mimo jiné postavení obviněné jako organizační složky státu a zdůrazňuje se klíčový význam povinnosti vedení spisové služby u veřejnoprávních původců. To však samo o sobě nepatří k přitěžujícím okolnostem, neboť přestupek podle § 74 odst. 9 písm. a) AZ může spáchat právě jen určený původce, a tedy klíčový význam vedení spisové služby pro potencionální pachatele je již zahrnut v samotném zákonodárcově rozhodnutí postulovat v této oblasti skutkovou podstatu. Podobně je tomu v samotném posouzení povahy a závažnosti přestupku, kde se správní orgán opět dovolává klíčového významu vedení spisové služby pro veřejnoprávní

původce. Konkrétní vyjádření závažnosti přestupku však v tomto obecném rámci chybí.

Odvolací orgán proto přistoupil k posouzení závažnosti přestupku ve vztahu k výši pokuty za pomoci srovnání obvyklé aplikační praxe. Neztotožnil se při tom s odůvodněním, na jehož základě správní orgán odmítnul argumentaci obviněné průměrnou výší ukládaných sankcí na úseku výkonu spisové služby a archivnictví. Lze přisvědčit úvaze správního orgánu, že mechanický průměr výše ukládaných sankcí je srovnáváním nesouměřitelného. Na druhou stranu však nelze z této úvahy vyjít se závěrem, že směrodatné mají být právě výše sankcí ukládaných v působnosti správního orgánu. Tím se totiž jen zakládá další nesouměřitelnost, neboť obviněná se svými poměry vymyká z průměru množiny veřejnoprávním původcům, jimž správní orgán obvykle ukládá sankce (zpravidla ministerstva, popřípadě Úřad vlády).

Naopak, jak bude uvedeno níže, shledal odvolací orgán za podstatné právě srovnání s konkrétním úsekem praxe státních oblastních archivů.

V souladu s § 98 odst. 1 a 2 ZOP *odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu a nemůže změnit výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení v neprospěch obviněného.*

Správní orgán se proto věnoval též otázce, jsou-li dány důvody pro upuštění od uložení pokuty.

Ustanovení § 43 odst. 2 ZOP stanovuje: „*Od uložení správního trestu lze též upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.*“

Ze samotného průběhu přestupkového řízení i jemu předcházející kontroly je zřejmé, že obviněná nerozporovala skutková zjištění kontrolního orgánu příslušného k projednání přestupku v prvním stupni ani jejich právní kvalifikaci. Obviněná seznala, že se dopustila protiprávních jednání a již během

zmíněných řízení projevovala úsilí o odstranění zjištěných nedostatků, resp. nastavení vnitřních pravidel tak, aby k obdobným pochybením do budoucna nedocházelo. Svědčí o tom mimo jiné i průběžná komunikace obviněné s odborem archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra a aktivní využívání metodické pomoci tohoto odboru při revizi spisového řádu a dalších vnitřních předpisů obviněné.

Je zcela zřejmé, že účelu přestupkového řízení, resp. i předcházející kontroly bylo dosaženo. Nezanedbatelná závažnost přestupků však nedovoluje upustit od uložení pokuty (není naplněna jedna z podmínek § 43 odst. 2 ZOP, totiž hledisko závažnosti přestupku).

Dále se proto odvolací orgán zabýval otázkou přiměřenosti výše pokuty.

Dominantním hlediskem v rozhodnutí Národního archivu jako správního orgánu prvního stupně bylo domnělé postavení obviněné v systému orgánů veřejné moci. Srovnání s ústředními správními úřady - ministerstvy, jimž Národní archiv v nedávné minulosti uložil pokuty v rozmezí od 150 do 250 tis. Kč, nelze stavět jen na paralelách v hierarchii státní moci, ale musí vycházet především z rozsahu a povahy vykonávaných agend. Při použití tohoto měřítka se pozice ministerstev a obviněné jeví jako nesrovnatelná a nesrovnatelná je také intenzita chráněného veřejného zájmu (do kterého vstupuje třeba i hledisko rozsahu zpracování osobních údajů, zajištění práva na spravedlivý proces ve správních řízeních atd.).

Pro posouzení přiměřenosti pokuty ve vztahu k významu chráněného veřejného zájmu bylo tedy potřeba přihlédnout i ke kategoriím původců spadajících do přestupkové agendy státních oblastních archivů. Sem patří například obce s rozšířenou působností, tedy subjekty veřejného práva, které se co do výše rozpočtu i počtu zaměstnanců pohybují v podobných řádech jako obviněná. Nemají sice výjimečné postavení v systému orgánů veřejné moci, na druhou stranu však rozsah jimi vykonávaných agend klade podstatně vyšší nároky například na ochranu osobních údajů nebo ochranu práva na

spravedlivý proces. Tedy co jim ve srovnání s obviněnou chybí na „institucionální prestiži“, nahrazují faktickým dopadem své činnosti na denní život společnosti.

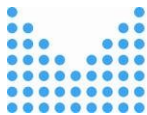
Na příkladu města A (příkaz Státního oblastního archivu v Zámrsku ze dne 1. října 2019, č.j. SOAZ-ZA/2018-1752-9) lze ilustrovat obvyklou výši pokuty za protiprávní jednání vyššího stupně závažnosti než u obviněné. Státní oblastní archiv shledal, že město A:

- nevydalo spisový řád,
- nevedlo evidenci dokumentů uložených ve spisovně,
- nedodrželo podmínky ukládání spisů a dokumentů ve spisovně – zejména vystavilo uložené dokumenty podmínkám způsobujícím jejich fyzickou degradaci,
- neoznačovalo dokumenty z agendy poskytování informací jednoznačným identifikátorem a vyřizovalo je bez evidence v elektronickém systému spisové služby,
- neprovádělo skartační řízení a neumožnilo výběr archiválií.

Shledané nedostatky se týkaly značného množství dokumentů a městu A byla za přestupky podle § 74 odst. 9 písm. a) až d) a § 74 odst. 6 ZA uložena pokuta ve výši 60 tis. Kč.

Město B (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Zámrsku ze dne 8. října 2018 č.j. SOAZ-ZA/2018-1325-6) se dopustilo přestupků tím, že:

- nemělo řádně aktualizovaný spisový řád,
- neoznačovalo zápisy ze zasedání zastupitelstva jednoznačným identifikátorem ani číslem jednacím,
- neevidovalo v základní evidenční pomůcce dokumenty vyhotovované v prostředí webových aplikací,
- pod toutéž spisovou značkou evidovalo věcně nesouvisející dokumenty,

- neoznačovalo řádně dokumenty podle skartačního řádu a spisového a skartačního plánu a neukládalo je řádně podle spisového a skartačního plánu.

Městu B byla za přestupky podle § 74 odst. 9 písm. a), b) a d) ZA uložena pokuta ve výši 30 tis. Kč.

Město C (příkaz Státního oblastního archivu v Praze ze dne 3. listopadu 2021 č.j. SOAA-Ř/5523/2021/2):

- neevidovalo zápisy a usnesení rady města a zápisy a usnesení zastupitelstva města z let 1990 – 2010 a neprovedlo u nich skartační řízení,
- neprovedlo ještě ani jedno elektronické skartační řízení dokumentů (nastavení eSSL to neumožňovalo),
- nevyužívalo modul elektronické spisovny,
- neaktualizovalo spisový a skartační řád a
- neukládalo dokumenty podle spisového a skartačního plánu.

Za přestupky podle § 74 odst. 9 písm. a), b) a d) a podle § 74 odst. 10 ZA byla městu C uložena pokuta 20 tis. Kč.

Město D (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Plzni ze dne 8. září 2020 č.j. SOAP/01-2539/2020-6) není obcí s rozšířenou působností, ale jde o obec s pověřeným obecním úřadem, stavebním a matričním úřadem, od níž lze také očekávat výkon spisové služby na vysoké úrovni. Město porušilo zákon tím, že:

- v období od 1. ledna 2020 do 19. června 2020 neevidovalo podání ve formě e-mailu v eSSL, nepřirazovalo těmto dokumentům čísla jednací a používalo PID ve formátu odporujícím zákonu a neoznačovalo veškeré dokumenty spisovými znaky, skartačními znaky a skartačnímu lhůtami,
- neuchovalo následující dokumenty: zápisy o výsledcích voleb do zastupitelstva obce z let 1994, 1998 a 2006, zápisy o výsledcích voleb do zastupitelstva kraje z let 2000, 2004 a 2008, zápisy o výsledcích voleb do Poslanecké sněmovny z let 1996, 1998 a 2002, písemnosti starosty z let

1991 – 2001, zápisy finanční komise z let 2003 – 2017 a zápisy kontrolní komise z let 1992 -1998 a 2000 a

- dalo zničit dokumenty označené ve dvou úředních záznamech bez řádného skartačního řízení.

Za přestupky podle § 74 odst. 9 písm. a) a b) a podle § 74 odst. 6 ZA byla městu D uložena pokuta 50 tis. Kč.

Za zmínku stojí také dva případy, kdy byl přestupce potrestán za samotné neuchování dokumentů, resp. neumožnění výběru archiválií.

Město E (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Litoměřicích ze dne 12. prosince 2018 č.j. SOALT/2070/2018/2):

- neuchovalo zápisy z jednání zastupitelstva města z let 1990 – 1999 a z roku 2002 a účetnictví města z let 1999 – 2001,
- nepodalo v letech 1998 – 2017 skartační návrhy.

Za přestupky podle § 74 odst. 6 a § 74 odst. 10 ZA týkající se řádově vyššího množství dokumentů než v případě obviněné a s podstatně vyšší závažností protiprávního jednání byla městu B uložena pokuta ve výši 90 tis. Kč.

Statutární město F (rozhodnutí Zemského archivu v Opavě ze dne 28. srpna 2020 č.j. ZA/5023/2019/8):

- neuchovalo analogové dokumenty (a neumožnilo výběr archiválií) z agend odboru financí a rozpočtu, hospodářské správy, investičního, projektů IT služeb a outsourcingu, kultury a volnočasových aktivit, sociálních věcí a zdravotnictví, legislativního a právního, majetkového, platového a personálního, strategického rozvoje, Útvaru hlavního architekta a stavebního úřadu, životního prostředí a veřejných zakázek (celkem 47 zpracovaných protokolů o ztrátách analogových dokumentů a spisů).

Statutární město F, tedy subjekt s podstatně větším společenským dopadem svých běžných agend, podstatně vyšším rozpočtem i počtem

zaměstnanců, než má obviněná, bylo za přestupek podle § 74 odst. 6 ZA potrestáno pokutou ve výši 80 tis. Kč.

Ve správní praxi státních oblastních archivů lze samozřejmě dohledat i případy, kdy byla obci prvního stupně uložena pokuta přesahující 100 tis. Kč. Tyto případy jsou ale typické specifickým stupněm závažnosti spojeným s přitěžujícími okolnostmi. Obci G (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Praze ze dne 2. prosince 2020 č.j. SOAA-Ř/102/2020/12) byla uložena pokuta 130 tis. Kč za to, že:

- neuchovala podací deníky z let 1990 – 2000 a rozpočty obce z let 1992 a 1993,
- neplnila povinnost označování a evidence dokumentů (správní orgán shledal, že obec G v podstatě dosud nevedla spisovou službu),
- neukládala uzavřené spisy a vyřízené dokumenty do spisovny,
- neprovedla skartační řízení například u podacích deníků z let 2001 – 2009 a obecních kronik z let 1922 – 1950.

Výše pokuty pak byla zdůvodněna mimo jiné i tím, že obec G nadále odmítala předat dokumenty obce do archivu, což stvrdila i usnesením zastupitelstva obce o tom, že předmětné dokumenty budou nadále ponechány v trezoru obce na obecním úřadě. Obec tedy vědomě a záměrně neprováděla a ani do budoucna nehodlala provést skartační řízení. Výše pokuty se zde jevila jako přiměřená vzhledem k nulové součinnosti obce a pokuta tak představovala v zásadě jediný donucovací prostředek.

Zatímco v ostatních výše uvedených případech byla skutková podstata „nevedení spisové služby“ naplněna tím, že samotné vedení spisové služby trpělo více či méně závažnými nedostatky, v případě obce G se jednalo o nevedení spisové služby o sobě samé. Tomu odpovídala i výměra pokuty. Je přitom nesporné, že obviněná je v jiné situaci – spisovou službu vykonává, ovšem s nedostatky, jejichž intenzitu však je nutné řádně promítnout do výměry pokuty porovnáním s jinými podobnými případy.

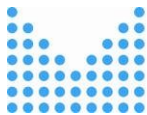
Na právě uvedených příkladech je také zřetelná aplikační praxe ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku podle § 74 odst. 9 písm. a) ZA, podle něhož se původce dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 63 nevykonává spisovou službu. Aplikační praxe přitom ve vztahu k tomuto ustanovení konstantně dovozuje, že skutková podstata „nevedení spisové služby“ je naplněna i vedením spisové služby s nedostatky, přestože pouze gramatický výklad daného ustanovení by mohl vést k závěru, že je postihováno pouze nevedení spisové služby vůbec. I s přihlédnutím k těmto možným výkladovým nejasnostem je nutné při posuzování případů, jako je případ obviněné, postupovat zvlášť obezřetně.

Z hlediska závažnosti postihovaného jednání je přitom zjevné, že dílčí pochybení při vedení spisové služby vykazují menší míru společenské škodlivosti, než když není spisová služba vykonávána vůbec.

Pro úplnost se patří uvést i dva případy původců, kteří co do rozsahu agend i velikosti svého aparátu výrazně předčí poměry obviněné, druh protiprávního jednání a výše uložené pokuty jsou však rovněž pro srovnání relevantní.

Vysoká škola XY (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Praze ze dne 7. února 2018 č.j. SOAA-SEK/5009/2017/5):

- neuchovala krom jiného zápisy akademického senátu fakulty, vyhlášky děkana fakulty a účetnictví starší roku 2006,
- neevidovala v systému spisové služby některé dokumenty úřední povahy včetně spisů studentů doktorského studia do září roku 2016,
- výroční zprávy vysoké školy, opatření děkana fakulty a dokumenty státních zkoušek fakulty neoznačovala spisovými znaky, skartačními znaky a skartačními lhůtami,
- centrální spisovnu vedla v prostorách nevyhovujících podmínkách pro fyzické uložení dokumentů, což se projevilo i fyzickou degradací části dokumentů.

Vysoké škole byla za přestupky podle § 74 odst. 6 a § 74 odst. 9 písm. a), b) a c) ZA uložena pokuta 30 tis. Kč.

Kraj XY (rozhodnutí Státního oblastního archivu v Praze ze dne 23. října 2018 č.j. SOAA-SEK/4016/2018/7):

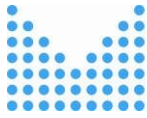
- neumožnil výběr archiválií vzhledem k chybnému postupu při vyřizování dokumentů,
- neoznačoval dokumenty číslem jednacím, spisovými znaky, skartačními znaky a skartačními lhůtami,
- nepředal do spisovny vyřízené a uzavřené dokumenty (spisy hejtmanů z let 2008 – 2015 a korespondenci hejtmanů z let 2008 – 2015) a
- neprovedl skartační řízení u dokumentů hejtmanů z let 2001 – 2008.

Za přestupky podle § 74 odst. 6, § 74 odst. 9 písm. a), b) a d) a § 74 odst. 10 ZA byla kraji XY uložena pokuta 30 tis. Kč.

Z rozptylu výše pokut ukládaných státními oblastními archivy ilustrovaného uvedenými případy a s přihlédnutím ke společenské nebezpečnosti stíhaných jednání i k polehčujícím okolnostem v těchto případech odvolací orgán usuzuje, že přiměřenou základní výměrou pokuty pro obviněnou je po zohlednění polehčujících okolností (podrobně popsanych v rozhodnutí prvního stupně) 40 tis. Kč. Dále je však potřeba přihlédnout k následujícím skutečnostem:

- obviněná, byť ji nelze srovnávat s ústředními správními úřady typu ministerstev, má přeci jen výjimečné postavení, což se v praxi projevuje i tím, že na rozdíl od například obcí s rozšířenou působností nakládá obviněná ve větší míře s utajovanými dokumenty (v této části agendy byly kontrolou rovněž shledány nedostatky).
- obviněná zřizuje akreditovaný archiv, tedy disponuje specializovaným útvarům, který by měl dohlížet na bezvadný výkon spisové služby obviněné.

Každá z těchto skutečností odůvodňuje navýšení pokuty o 25 % ze základní výměry.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán rozhodl, že se původní pokuta 90 tis. Kč snižuje na 60 tis. Kč, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat v souladu s § 91 odst. 1 správního řádu.

PhDr. Daniel Doležal, Ph.D.
ředitel odboru ASSS

Vyřizuje: Mgr. Květa Hrnčířová, Mgr. Alena Štětková
tel. č.: 794 847 612, 794 847 613
e-mail: kveta.hrnctirova@mvcv.cz; alena.stetkova@mvcv.cz